

Požehnání z prorockého slova

Texty na tento týden

1K 2,2; J 1,1–5; 2Tm 3,16.17; 2Tm 4,1–5; Iz 40,1–5; J 17,20–23; 1K 1,10–13

Úvodní text

„Za časného jitra vytáhli na tekójskou poušť. Když vycházeli, Jóšafat se postavil a řekl: „Slyšte mě, Judejci i obyvatelé Jeruzaléma! Věřte v Hospodina, svého Boha, a budete nepohnutelní; věřte jeho prorokům a bude vás provázet zdar.““ (2Pa 20,20)

Bůh od nás nikdy nežádá, abychom mu věřili slepě. Můžeme směle říci, že důkazy o jeho existenci jsou přesvědčivé. Samotná příroda i po šesti tisících letech hříchu svědčí nejen o tom, že existuje Bůh s neuvěřitelnou tvořivou mocí (stačí si prohlédnout fotografie z vesmírného dalekohledu Jamese Webba), ale také Bůh lásky.

A přece je tu ještě něco dalšího. Apoštol Petr píše o zkušenosti, kterou prožil spolu s ostatními věřícími: „A tento hlas, který vyšel z nebe, jsme my slyšeli, když jsme s ním byli na svaté hoře. Tím se nám potvrzuje prorocké slovo, a činíte dobře, že se ho držíte; je jako svíce, svítící v temném místě, dokud se nerozbřeskne den a jitřenka vám nevzejde v srdci“ (2Pt 1,18.19). Dnes možná neslyšíme Boží hlas z nebe tak jako Petr, ale i my máme pevné „prorocké slovo“.

Bůh k nám mluvil prostřednictvím svých proroků, a to jak kanonických (jejichž slova jsou zaznamenána v Bibli), tak nekanonických (jejichž spisy do biblického kánonu zařazeny nebyly). Důkazy, které jsme obdrželi, jsou více než dostatečné. Otázkou zůstává: Jsme ochotni je přijmout?

Dějiny ukazují, že mnozí nebyli otevření Boží pravdě. Kéž bychom díky Boží milosti neudělali stejnou chybu.

Osnova lekce

Lekce se zaměřuje na požehnání, která plynou z přijetí a studia prorockého slova inspirovaného Duchem svatým. Prorocký dar vyvyšuje osobu Ježíše Krista, potvrzuje autoritu Písma, chrání před bludy a přináší Božímu lidu útěchu i jednotu.

- 1K 2,2; Ga 6,14; J 1,1–5: Prorocké slovo ukazuje na ukřižovaného Ježíše Krista (neděle)
- 2Tm 3,16.17; L 24,27: Pravé proroctví vždy potvrzuje a vyvyšuje Boží slovo (pondělí)
- 2Tm 4,1–5: Prorocký dar pomáhá bezpečně odlišit pravdu od lži (úterý)
- Mt 11,28.29; Iz 40,1.2: Boží poselství přináší trpícímu člověku útěchu a naději (středa)
- J 17,20–23; 1K 1,10–13: Duch svatý sjednocuje různé lidi v dokonalé lásce (čtvrtek)

PROROCTVÍ VYVYŠUJE KRISTA

Rozhodl jsem se totiž, že mezi vámi nebudu znát nic než Ježíše Krista, a to Krista ukřižovaného. (1K 2,2)

Já však se zanic nechci chlubit ničím, leč křížem našeho Pána Ježíše Krista, jímž je pro mne svět ukřižován a já pro svět. (Ga 6,14)

¹Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh. ²To bylo na počátku u Boha.

³Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest. ⁴V něm byl život a život byl světlo lidí. ⁵To světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila. (J 1,1–5)

Osobní studium

Proroctví je Božím prostředkem komunikace s jeho lidem a nástrojem, který lidi spojuje s Bohem. Není divu, že se satan (drak) rozhněval na ženu (Boží církev) a šel bojovat „proti ostatnímu jejímu potomstvu“ (Zj 12,17).

Jaké jsou rozlišovací znaky těchto věřících? „Zachovávají příkázání Boží a drží se svědectví Ježíšova“ (Zj 12,17). Text Zj 19,10 nám říká, že tímto svědectvím je „duch proroctví“.

Jak Pavel vnímal cíl svého života a služby – tu velkou motivaci, pro kterou žil (1K 2,2 a Ga 6,14)?

Kromě vlastních zkušeností přijali apoštolové Ježíše na základě svědectví proroků a spravedlivých mužů, jejichž slova zaznívala po mnoho staletí. Křesťanský svět má k dispozici úplný a ucelený řetěz důkazů, prolínajících se celým Písmem. Zatímco

Starý zákon ukazuje na Spasitele, který má přijít, Nový zákon zjevuje Ježíše jako toho, kdo splňuje všechny podmínky kladené na Spasitele. To vše stačí k upevnění víry těch, kteří jsou ochotní věřit. „Božím záměrem bylo ponechat lidstvu dostatečnou příležitost rozvíjet víru v moc Boha a jeho Syna a v dílo Ducha svatého.“ (3SP 182)

Když přemýšlíme o víře, díky níž jsme spaseni, je třeba si uvědomit, že nejde o intelektuální problém, ale o morální. Je to věc srdce, ne rozumu. Když lidé uzavrou své srdce, jejich mysl pak udělá totéž.

Přečti si text J 1,1–5. Co nám tyto verše říkají o tom, kdo je Ježíš?

Pokud Ježíš, Boží Slovo, existoval již předtím, než se stal tělem a přebýval mezi námi, pak z toho vyplývá, že byl nedílnou součástí slov nebo poselství, které Bůh dával svým prorokům. Dokonce i proroci, jejichž poselství se výslovně nezmiňovala o Ježíši, byli inspirováni Duchem svatým.

Aplikace

Zamysli se nad tím, jak nesmírný je vesmír, a nad tím, že jeho Stvořitel – Ježíš – je zároveň tím, kdo za tebe zemřel. Jakou naději ti to dává?

PROROCTVÍ POTVRZUJE PÍSMO

¹⁶Veškeré Písmo pochází z Božího Ducha a je dobré k učení, k usvědčování, k nápravě, k výchově ve spravedlnosti, ¹⁷aby Boží člověk byl náležitě připraven ke každému dobrému činu. (2Tm 3,16.17)

Potom začal od Mojžíše a všech proroků a vykládal jim to, co se na něho vztahovalo ve všech částech Písma. (L 24,27)

Osobní studium

Bible je dílem Ducha svatého prostřednictvím daru prorocství. Text 2Pt 1,21 odhaluje proces, který Bůh použil: „Nikdy totiž nebylo vyřčeno prorocství z lidské vůle, nýbrž z popudu Ducha svatého mluvili lidé, poslaní od Boha.“

Jak úvodní text (2Tm 3,16.17) zdůrazňuje autoritu i inspiraci Písma?

Bez Bible by lidé ztratili možnost, jak se vyhnout pokušením hříšného světa. Znamenalo by to pro nás přímou cestu k úplné zkáze. Dnes je Bible dostupná v různých překladech a formátech, ale nebylo tomu tak vždy. Například v Ježíšových časech byly k dispozici ke čtení jen svitky Starého zákona, a i ty mohli číst jen kněží nebo rabíni. Běžní lidé často neměli k Písmu při-

mý přístup. Boží slovo bylo v tehdejší době vzácné.

Jakým způsobem Ježíš po svém vzkříšení pomohl dvěma zarmouceným učedníkům pochopit jeho jedinečné poslání (L 24,27)?

Ježíš, největší Prorok všech dob – ten, který je sám Slovem (J 1,1–3) – vyzdvihoval Písmo (J 7,38). Mezi nejvzácnější požehnání daru prorocství patří to, že potvrzuje Bibli.

„Ti, kteří vnímají Písmo svaté jako Boží hlas a touží řídit se jeho učením, mají každý den růst v poznání a každý den přijímat duchovní horlivost a sílu, které jsou prostřednictvím daru Ducha svatého připraveny pro každého opravdového věřícího.“ (ST 8. březen 1910) Pravý dar prorocství vždy vyvyšuje Písmo. Neustále upozorňuje lidi na Boží slovo jako na jediné pravidlo jejich víry a života.

Aplikace

Proč Ježíš vysvětloval dvěma učedníkům na cestě do Emauz Písmo, dříve než jim zjevil, kdo je? Co se z toho dovídáme o důležitosti Božího slova?

PROROCTVÍ JE BOŽÍ DETEKTOR PRAVDY

¹Před Bohem a Kristem Ježíšem, který bude soudit živé i mrtvé, tě zapřísahám pro jeho příchod a jeho království. ²Hlásej slovo Boží, ať přijdeš vhod či nevhod, usvědčuj, domlouvěj, napomínej v trpělivém vyučování. ³Neboť přijde doba, kdy lidé nesnesou zdravé učení, a podle svých choutek si seženu učitele, kteří by vyhověli jejich přáním. ⁴Odvrátí sluch od pravdy a přikloní se k bájím. ⁵Avšak ty buď ve všem střízlivý, snášej útrapy, konej dílo zvěstovatele evangelia a cele se věnuj své službě. (2Tm 4,1–5)

Osobní studium

Někteří odborníci odhadují, že je dnes na světě více než 45 000 křesťanských denominací. Jak se mohlo vyznání, které začalo Ježíšem Kristem, rozrůst do tolika různých systémů víry? Odpověď spočívá v množství odlišných výkladů Písma, které se vytvořily v průběhu času. Je zřejmé, že nemohou být všechny správné, protože v mnoha případech si učení jednotlivých církví odporují.

Od začátku (viz Gn 2,16.17; 3,1–5) byl zmatek jedním z nejúčinnějších způsobů, jakým satan odváděl lidi od Boží pravdy. Stejně jako u Adama a Evy, satan přimíchá k pravdě právě tolik bludu, aby lidi zmátl a ovládl. Satan sváděl Boží lid během celých dějin (2Pa 36,14–16). Dokonce se pokusil svést i Ježíše (Mt 4,1–11), ale Ježíš odpověděl na satanova pokušení jasným: „Je psáno“ (Mt 4,4).

Jakou důležitou radu dává Pavel Timoteovi ohledně Božího slova? Proč tak důrazně trval na tom, aby byl Timoteus duchovně připraven na to, co má přijít (2Tm 4,1–5)?

Prorockým pohledem Pavel předvídal dobu, kdy lidé nebudou milovat Boží slovo a ani se jím nebudou řídit. Namísto toho si budou hledat duchovní učitele, kteří jim

budou říkat to, co chtějí slyšet. Takové lidi Bůh nechává napospas bludu, aby uvěřili lži, kterou vyhledávají. „Proto je Bůh vydává do moci klamu, aby uvěřili lži. Tak budou odsouzeni všichni, kdo neuvěřili pravdě, ale našli zalíbení v nepravosti“ (2Te 2,11.12).

Těm však, kteří zůstávají otevření Bohu, Ježíš zaslíbil, že „poznají pravdu“ (J 8,32). Prorocký dar je Božím prostředkem k oddělení pravdy od bludu, světla od tmy.

V určitém smyslu můžeme říci, že pravdu můžeme uprostřed všech těchto denominací poznat poměrně snadno. Pokud se nevzdáme soboty jako sedmého dne (což je pevně zakotveno v Bibli), v podstatě jsme odmítli téměř všechny možnosti (řekněme 99,5 procenta), protože drtivá většina církví čtvrté přikázání nezachovává.

Nevěříme-li, že člověk po smrti odchází buď okamžitě do nebe k Ježíši, nebo do očištěnce či pekla, kde bude po celou věčnost hořet, co zbývá pak?

Vyloučili jsme právě většinu, pokud ne všechny možnosti z toho zbývajících půl procenta.

Z takového myšlenkového pokusu nám zůstává jako jediná z možností právě Církev adventistů sedmého dne.

Aplikace

Jak můžeš ve svých rozhovorech s druhými lidmi následovat Ježíšův příklad a reagovat na zmatek či polopravdy jasným odkazem na napsané Boží slovo?

PROROCTVÍ POTĚŠUJE BOŽÍ LID

²⁹Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce: a naleznete odpočinutí svým duším. ³⁰Vždyť mé jho netlačí a břemeno netíží.“ (Mt 11,29.30)

¹„Potěšte, potěšte můj lid,“ praví váš Bůh. ²Mluvte k srdci Jeruzaléma, provolejte k němu: Čas jeho služby se naplnil, odpykal si své provinění. Vždyť z Hospodinovy ruky přijal dvojnásobně za všechny své hříchy. (Iz 40,1.2)

Osobní studium

K jakému kroku nás Ježíš vyzývá v úvodním textu (Mt 11,29.30)? Co zaslubuje všem, kdo k němu přijdou?

Bůh se vždy zajímal o dobro člověka. Ještě před stvořením Adama a Evy jim připravil dokonalý domov, který je měl těšit a měli z něj mít radost (Gn 1). Poskytl jim vše potřebné k životu. Když tento dokonalý pár padl do hříchu, Bůh je přišel hledat (Gn 3,9), zaslíbil příchod Spasitele (Gn 3,15) a zhotovil jim oděv, aby zakryl jejich nahotu (Gn 3,21). Bohu záleží na blahu jeho stvoření.

Ukázali jsme si již, že dar proroctví má mnoho různých funkcí. Jednou z těch, na kterou se často zapomíná, je skutečnost, že je pro Boží lid zdrojem povzbuzení, útěchy a obnovy (nového začátku).

Přečti si text Iz 40,1–5. Jaké poselství dává Bůh svému prorokovi pro trpící lid?

Jak můžeme tento princip aplikovat na nás dnes?

Bůh chtěl, aby Juda věděl, že ačkoli ho musí potrestat, úplně ho nezavrhně. Nedává Izajášovi jen poselství povzbuzení pro zlomený národ. On Izajáše přesně instruoval, jak má toto poselství předat. Poselství mělo zaznít s něhou, láskou a péčí. Bohu tak záleželo na tom, aby poselství útěchy a povzbuzení pronikla až k srdcím jeho lidu, že nic nenechal náhodě. Podobná poselství útěchy se opakují v celé knize Izajáš (viz například Iz 12,1; 49,13; 51,3).

Apoštol Pavel varoval, že všichni, kdo chtějí žít zbožně v Ježíši Kristu, budou zakoušet pronásledování (2Tm 3,12). V těžkých časech, které jsou před námi, budeme potřebovat slova útěchy a naděje. Dar proroctví je prostředkem, který Bůh použije k uklidnění a posílení svého lidu předtím, než se Ježíš vrátí, aby nás vzal domů.

Aplikace

Ve které oblasti svého života potřebuješ slyšet slova útěchy a naděje? K čemu nás Bůh posílá poté, co nás sám potěší? (2K 1,3.4)

PROROCTVÍ SJEDNOCUJE SPOLEČENSTVÍ VĚŘÍCÍCH

²⁰Neprosím však jen za ně, ale i za ty, kteří skrze jejich slovo ve mne uvěří; ²¹aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni byli v nás, aby tak svět uvěřil, že ty jsi mě poslal. ²²Slávu, kterou jsi mi dal, dal jsem jim, aby byli jedno, jako my jsme jedno – ²³já v nich a ty ve mně; aby byli uvedeni v dokonalost jednoty a svět aby poznal, že ty jsi mě poslal a zamiloval sis je tak jako mne. (J 17,20–23)

Osobní studium

Přečti si texty J 17,20–23 a 1K 1,10–13. Jaká klíčová výzva zaznívá v těchto dvou biblických oddílech?

Když se Ježíš blížil ke kříži, naplňovala jeho srdce jedna velká touha. Přál si, aby všichni jeho následovníci byli jedno, stejně jako on a Otec jsou jedno v lásce, záměru i jednání. Jednota, za kterou se Ježíš modlil, není jednotvárná uniformita bez rozmanitosti. Ježíš vyslovil mocné prorocství, které se naplní před jeho návratem: lidé různého původu, národností, kultur, obdarování i zkušeností budou sjednoceni v něm a v Otci mocí Ducha svatého.

Apoštol Pavel navázal na tuto myšlenku, když vyzýval korintské věřící, aby stejně přemýšleli, byli svorní a nepřipouštěli mezi sebou roztržky (1K 1,10). Proč je taková jednota tak důležitá?

Ježíš se modlil: „... aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni byli v nás, aby tak svět uvěřil, že ty jsi mě poslal“ (J 17,21).

Bůh si přeje, aby byli všichni lidé zachráněni, ale dříve, než mohou být spaseni, musí uvěřit v Ježíše a vírou přijmout, že ho Bůh poslal zachránit svět. Když různorodé společenství lidí vyznává Ježíše jako svého Pána a Spasitele a vzájemně si nesobecky slouží a miluje se, svět snáze uvěří, že Ježíš je skutečně Božím Synem. Jednotě, po které Ježíš toužil, nechybí odhodlání a síla. Od samého počátku ji však ohrožovaly nepřátelské síly (viz například Sk 6,1). A křesťanství je od té doby rozdělené.

Jednota je dílem Ducha svatého prostřednictvím darů, které uděluje. Text Ef 4,11–15 nám říká, že dary Ducha svatého jsou dány „aby své vyvolené dokonale připravil k dílu služby – k budování Kristova těla“. A budou působit do doby, až „bychom všichni dosáhli jednoty víry a poznání Syna Božího, a tak dorostli zralého lidství, měřeno mírou Kristovy plnosti“ (Ef 4,13). Dar prorocství, jeden z darů Ducha, je nezbytný ke sjednocení Božího lidu, zvláště v době, kdy se blíží druhý příchod Ježíše Krista, aby lidé mohli uvěřit v Pána Ježíše a být spaseni (Sk 16,31).

Aplikace

Církev adventistů sedmého dne patří mezi nejrozmanitější protestantská náboženská společenství na světě. Jak můžeme v této rozmanitosti projevovat takový druh jednoty, který pomáhá lidem uvěřit v Ježíše? Co tuto jednotu ohrožuje nejvíce?

ZKUSTE TO ZNOVU

Před několika lety společnost Kellogg přišla s chytlavým reklamním sloganem na své snídaňové cereálie. Ve snaze získat zpět zákazníky, kteří přešli k jiným značkám, opakovala výzvu, aby je „znovu ochutnali jako úplně poprvé“. Nemohl by tento výrok fungovat i pro adventisty sedmého dne, kteří věnovali mnoho času studiu Bible a života Ellen Whiteové, ale méně času skutečnému „ochutnávání“ jejich spisů?

Návštěva seminářů o Ellen G. Whiteové vám může poskytnout představu o jejím životě a službě, ale dokud sami „neochutnáte“, nebudete moci skutečně posoudit a prožít duchovní požehnání jejich prorockých poselství. Jen ti, kdo čtou její díla, zejména v kontextu, mohou plně ocenit dar, který jsme od Boha dostali.

Během tohoto čtvrtletí jsme si ukázali, že Ellen G. Whiteová nás ukotvuje v biblické pravdě a spojuje nás s Bohem. Čtení jejich prorockých poselství přináší určitá požehnání.

Průzkum, který uskutečnili Roger Dudley a Des Cummings Jr., odhaluje fascinující skutečnosti. Ti, kteří pravidelně čtou spisy Ellen G. Whiteové, mají hlubší a důvěrnější vztah s Ježíšem než ti, kteří je nečtou; mají silnější jistotu spasení, pravidelnější rodinné pobožnosti a touhu svědčit druhým. „Málokdy se stane, že výzkumná studie přinese výsledky tak jednoznačně podporující jeden závěr,“ napsali autoři studie. „V průzkumu o růstu církve se u každé položky týkající se osobních postojů nebo duchovní praxe ukazuje, že člen, který pravidelně studuje knihy Ellen G. Whiteové, obvykle dosahuje lepších výsledků než člen, který je čte jen příležitostně nebo vůbec. [...] Z toho vyplývá, že pravidelné čtení materiálů Ellen G. Whiteové skutečně pozitivně ovlivňuje křesťanský život a svědectví.“ (Dudley a Cummings, „Who Reads Ellen G. White?“ *Ministry*, říjen 1982, s. 12)

Během tohoto čtvrtletí jsme zdůraznili, že Bůh komunikuje i prostřednictvím svých proroků. Jejich poselství nás spojují s Bohem a vnášejí svatý a posvěcující vliv do všech aspektů lidského života, připomínají nám zaslíbení spasení v Ježíši: „Okuste a uzříte, že Hospodin je dobrý. Blaze muži, který se utíká k němu“ (Ž 34,9). Vedou nás ke správnému chování, ke změně života, k osobní evangelizaci a k službě druhým. To je nezbytná příprava pro splnění našeho poslání v závěrečném hlásání evangelia světu. V době, kdy očekáváme Ježíšův příchod.

Více informací naleznete na stránce <https://whiteestate.org/absg/13>.